

kan tiltræde Godsets Bestyrelse, vil de allerede nu paaløbne Udgifter fordobles og saaledes indbringe de fire af Godsets fem Administratoreer omtrent $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. i Honorar, hvad der ikke synes nødvendigt. Dertil kommer, at Administrationskommissionens Bestyrelse af Godset stadig har givet Anledning til en Mængde Klager og Stridigheder mellem Beboerne og Kommissionen, til Retssager og til Klager og Henvendelser til Justitsministeriet og Lenskontrollen etc., hvorfor man særlig mener, at Administrationen bør søges ændret saa snart som muligt. Med Hensyn til alle disse Forhold og de mange alvorlige Klager fra Øens Beboere spørges den højtærede Justitsminister sluttelig, om han ikke finder sig foranlediget til at lade foretage en Undersøgelse af, hvorvidt den nuværende Administration har gjort sig skyldig i Misbrug eller Overgreb ved Godsets Bestyrelse; eller om alle de fremkomne Klager har vist sig ugrundede og uberettigede.

I Tilslutning hertil skal jeg nævne en Klage, indsendt til Lenskontrollen den 19. Juni 1918, angaaende Kommissionens Forhold ved Salget af tre Fæstesteder paa Øen Hjortø, der hører under Stamhuset Thorseng. Med Hensyn til disse tre Fæstesteder forment man, at Ejendomsskylden var sat alt for højt, og derfor blev ogsaa Vurderingssummen sat noget ned. Imidlertid mente Fæsternes Organisation, at det ikke var tilstrækkeligt, og henvendte sig til Administrationskommissionen, som ikke selv havde besigtiget disse Ejendomme, men havde ladet Besigtigelsen foretage af Godsforvalteren i Forbindelse med en Landmaaler, og Administrationskommissionen lovede selv at se paa Ejendommene. Der gik 3 Aar, inden dette fandt Sted, og da Administrationskommissionen endelig fik Ejendommene besigtiget, satte de dem til en Vurderingssum, der var omtrent dobbelt saa stor som den, Fæstekommissionen mente, der kunde være nogen Rimelighed i. Fæsterne mener, at den Maade, hvorpaa Administrationskommissionen er gaaet frem, er i Strid med § 6, 2det Stykke, i den af Folketinget den 18. Februar d. A. vedtagne Fæstelov, der er tiltraadt af Godsejerforeningen den 12. Februar f. A. Jeg skal ikke læse op, hvad der staar i dette Stykke, men kun bemærke, at Fæsterne mener, at Bestemmelserne her er til sidesatte ved Fastsættelsen af Købesummen, i alt Fald for den ene af disse tre Ejendomme. Vedkommende, Matr. Nr. 7, og man har derfor anmodet Lenskontrollen

om ikke at sanktionere det paagældende Salg, og man anmoder om, at noget saadant som det, der er sket der, ikke maa finde Sted i Fremtiden. Der er endnu ikke indkommet Besvarelse fra Lenskontrollen paa Klagen, og jeg henstiller derfor Sagen til Justitsministerens Overvejelse.

Efter at jeg har opholdt mig ved disse rent lokale Forhold, som imidlertid maa siges at have mere end rent lokal Interesse, skal jeg gøre nogle Bemærkninger af anden Natur. Forskellige Medlemmer af Tinget har beklaget sig over den Maade, hvorpaa Bygningen her er indrettet, den Mangel paa Bekvemmeligheder, der er for Medlemmerne, og de har vistnok ikke uden Grund rettet saadanne Anker. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der er en Del Arbejdere her i denne Bygning, som arbejder under Lokaleforhold, der er i høj Grad beklagelige, og som i høj Grad opfordrer til, at der foretages store Forandringer inden lang Tid. Det er de Arbejdere, der er beskæftigede nede i Kælderen med Trykning af alle de Tryksager, som tilgaar Tingets Medlemmer, altsaa Folk, som i Virkeligheden staar i nøje Samarbejde med det høje Ting, og som derfor bør arbejde under Vilkaar, som i alt Fald ikke er nær ved at være skandaløse. Jeg opfordrer i høj Grad de Medlemmer, der har været beskæftigede med Fabriklovgivningen og maaske ogsaa senere kommer til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal, om at aflægge en Visit i Trykkerilokalet dernede, de vil der faa Anledning til at gøre Studier over Forhold, som de i deres Egenskab af Lovgivere maa beklage og tage Afstand fra og søge at faa rettet saa snart som muligt. Forholdene dernede er nemlig af en saadan Natur, at kun en fire-fem af Sæterne kan arbejde ved Dagslys, medens alle de andre maa arbejde ved kunstigt Lys hele Dagen igennem. Det er Forhold, man ellers ikke finder sig i indenfor det Fag, naar der er Tale om private Arbejdsgivere. Man stiller da ret skarpe Krav om Indretningen af Arbejdslokaler og ganske særlig i Retning af, at Lysforholdene maa være af en saadan Natur, at Arbejdernes Syn ikke svækkes, og de ikke alt for tidligt bliver nødsaget til at høre op med deres Arbejde. Nu er Forholdet det, at naar de Arbejdere, der staar her nede, en skønne Dag ikke længere er i Stand til at arbejde i deres Fag, bliver de ganske simpelt afskediget, og de har da intet at falde tilbage paa. De